

Kristoffer Hegge – verdensmester i bridge!!

Vi er tilbake der vi hører hjemme, nemlig i toppen av internasjonal bridge. Det har vært medaljetørke for Norge i noen år, men etter at U25 i vår knuste de andre lagene White House Internasjonal, en juniorturnering hvor alle de beste er med, hadde vi håp om suksess i sommerens Junior-VM i Istanbul, Tyrkia. Jeg har vært så heldig å få en prat med en av de vinnergutta, nemlig selveste Kristoffer Hegge.

Av Snorre Aalberg

Jeg har blitt så gammel at det er så som så med egne ambisjoner. Dette har sikkert sammenheng med at ferdighetene ikke lenge står i stil med høye forventninger til egen suksess, så da har jeg heller begynt å glede meg over andre sine gode resultater. Unggutta spesielt. Også juniorjentens framgang da.

Norge ble Europamester i juniorbridge i steinalderen en gang. Jeg mener vi tok gull i Israel i 1980 og selv om ikke årstallet er spikret, husker jeg det godt. Lars Eide spilte med min store helt i Trondheim på den tida, Geir Olav Tislevoll. Så hadde vi en storhetstid omkring tusenårsskiftet, men her er minnene så svake at jeg tør ikke nevne noen. Sier jeg navnet på en av spillerne, får jeg *lynraskt* sinte mailer fra minst to av de jeg ikke husket å nevne.

I kjent stil en jeg i ferd med å bevege meg ut på viddene og glemmer at det er flotte, unge, suksessrike nålevende norske bridgegutter som skal hedres, her representert ved Kristoffer Hegge (til høyre)

Jeg vet at Kristoffer verker etter å få ropt ut sin begeistring over seieren, både på vegne av seg selv og lagkameratene, men jeg tenkte å la dere lesere bli litt bedre kjent med han først. Kristoffer har, sin unge alder til tross, vært en markant skikkelse i norsk bridge allerede i mange år. Mest på juniornivå, men han har fine seire også i store, åpne turneringer. Derfor: ”Hvem er du, unge Hegge?”

Hei Snorre, og takk for invitasjonen til denne praten. Håper du får i alle fall noen av de svarene du er ute etter. Jeg er 24 år gammel og kommer fra Snåsa, et trivelig sted der alle

kjenner alle. Bridge har vært viktig i familien vår i flere generasjoner og jeg ble kjent med spillet først som tolvåring da pappa lurte meg til å prøve det på Internett. Han skjønte tidlig at dette var noe for meg, og det tok ikke lang tid før jeg spilte mine første turneringer. Sammen med pappa fikk jeg være med i både KM , Seriemesterskapet og mye lokalbridge i ung alder. Det at jeg tidlig begynte å spille med og mot flinke folk har nok vært viktig for min utvikling.

Etter hvert ble jeg kjent med det rike juniormiljøet i Norge og jeg har de siste årene fått lov til å spille med svært gode makkere. Tor Eivind Grude og Kristian Stangeland er to av de jeg har campert mest sammen med ved bridgebordet. En spesiell takk til begge dem.

Det var en stor ære å få bli med på U-20 landslaget som 17-åring på et lag hvor jeg helt klart var det svakeste leddet.

Landslagsspillet ga mersmak og jeg følte utviklingen steg raskt etter den tid. Ett år etterpå tok jeg gull i NM junior som 18-åring sammen med Kåre Bogø, kanskje tidenes oddsbombe ?!.

Over et bilde fra forrige internasjonale mesterskap. (Foran fra venstre). Erlend Skjetne, Kristoffer, Kristian Barstad Ellingsen. (Bak fra venstre): Tor Eivind Grude, Kristian Stangeland og Harald Eide

Jeg har ikke noe stort behov for å skryte av egne meritter, men siden du spør har juniorturneringene godt bra. Ellers setter jeg pris på flere resultater de siste årene:

- 4 NM gull i junior (med 4 forskjellige makkere), pluss en bronse og et sølv
- VM gull U-25 board-a-Match i 2011
- VM sølv U-21 singel 2010
- EM-bronse junior 2012
- 3 KM titler, og 3 parfinaler
- Seieren i årets Trondheim cup er jeg også veldig fornøyd med.

Det er mange som skal ha ros for min utvikling som bridgespiller. Min pappa som spilte mye med meg som nybegynner, juniorleirer, tilliten som juniorlandslagsspiller, økonomisk støtte fra klubb og krets, coacher og kapteiner som stoler på at vi gjør oppgavene våre.

Det var først litt om bridgespilleren Kristoffer Hegge. Noen ord om privatpersonen også kanskje? Har du kjæreste? (Det siste er frivillig å svare på selvsagt)

Pr i dag jobber jeg som IKT-lærling på Steinkjer vgs og har 6 måneder igjen før jeg får fagbrev. Jeg bor alene i en kårbolig på Snåsa, ikke langt fra familie og venner. Kjærestelivet har jeg satt på vent, men det er selvfølgelig bare å banke på døra hvis det er noen interesserte. 😊

Dette er kanskje vanskelig for deg å svare på, men så du tidlig at du hadde et spesielt talent for bridge eller er det noe som har kommet etter hvert?

Her har det vært litt både og. Jeg hadde et byks fra jeg var 16 til 18 år omtrent. Deretter synes jeg at jeg det har gått sakte, men sikkert oppover. Mye å lære enda!

Så må jeg komme til dette mesterskapet, årets Junior-VM i Tyrkia. Nå verker du vel, Kristoffer? Jeg starter med det klassiske spørsmålet: "Hva følte du når du skjønnte at dere ville bli verdensmestere og hva rørte seg inni deg da?"

Først og fremst var det bare deilig å være ferdig. Et mesterskap som dette er et slit som er vanskelig å beskrive, spesielt når vi ikke stiller med 6-mannslag. Jeg var både glad og lettet. Du kan tenke deg de frysningene som gikk gjennom hele kroppen da vi ble møtt av jubelen utenfor lokalet. For hvor ofte får man egentlig sjansen til å vinne VM gull?

Det er for tiden mye fokus på at forberedelsene til mesterskap må bli bedre og forholdene må legges godt til rette for dere på landslaget. Har du noen innspill i den debatten?

Forberedelsene kan alltid bli bedre. Vi forberedte oss parvis, og for min og Tor Eivind sin del var intensiv spilling i forkant av mesterskapet veldig viktig. Vi spilte et par lokale turneringer i Trøndelag, pluss EM jr par og NM par og lag før mesterskapet. Da vi kom til knockout-delen av mesterskapet kunne vi nesten ikke vært mer samspilte.

Så har jeg et par spørsmål om deg som bridgespillere. Si litt om det du mener er dine sterke sider.

Min svakeste side er uten tvil de dumme feilene jeg gjør. Det kan være at jeg mister kontrollen på makkers kast eller et avkast spillefører eller motspiller har gjort tidlig i spillet. Det er også noen individuelle feil i meldingsforløp jeg er misfornøyd med, men dette jeg lærer a . I alle fall håper jeg det. Jeg vet jeg har gjort noe rart når makker kommer

under skjermen og sier "No trudd e faktisk at e satt å spælla med ho mamma" (sitat Tor Eivind Grude)

Min sterke side tror jeg er min uforutsigbarhet. Motparten må ofte gjette om jeg har vært dum eller smart, og som regel bommer de. Jeg prøver å være sjef i meldingsforløpet og melde overbevisende med håp om at motparten tror jeg har gode kort for meldingen min. Noen ganger har jeg det, andre ganger ikke. Jeg prøver også så godt jeg kan å ikke avsløre noe i motspillet (som for eksempel å legge liten i tempo og se fryktløs ut uansett hva som måtte skje).

Kristian Barstad Ellingsen, Tor Eivind Grude, Lars Artur Johansen (coach), Harald Eide, Kristoffer Hegge, Mats Eide og Lars Eide (kaptein)

Samholdet i laget. Dette er det jo et par andre landslagskapteiner som nesten skriver bøker om og synes er så *innmari* viktig. Hvordan funka dere sammen? Var det sure miner ved tap eller kom dere gjennom de kampene også?

Jeg bryr meg sjelden om hva lagkameratene mine gjør, og fokuserer kun på mine og makkers oppgaver. Jeg blir skuffet over egne feil (og noen ganger av makker). Etter en dårlig kamp er det godt å ha lagkamerater og støtteapperat som backer opp og hjelper oss med å begynne å flytte fokus til neste kamp i stedet for å bruke krefter på det som allerede har skjedd. Det klarte vi meget godt i dette VM.

Fortell litt fra selve mesterskapet

Det var to lag jeg fryktet mer enn andre. Det var Polen og Frankrike. Å ligge 30 imp bak Kina var heller ingen god følelse, men at kampen kunne slå raskt tilbake var vi sikre på kunne skje. Var det 50/50 før de siste 28 hadde vi trua på at vi var bedre til slutt..

Polakkene var en verre nøtt, men 30 imp kan man ta igjen mot hvem som helst. Da handler det om å ha tro på egne ferdigheter og se om det holder til slutt. Vi utligna ledelsen før siste sesjon og det var nok til å få et ekstra gir og passere med noen IMP..

Mot Nederland handlet det om å ta ut det vi hadde igjen av krefter. Å møte Nederland i finalen følte jeg var veldig komfortabelt, selv om det var jevnt lenge. Vi kjørte over dem i den siste sesjonen og det synes jeg sier noe om styrken vår som lag. Vi var bare fem spillere og fire av oss spilte veldig mye. Likevel var det vi som hadde mest krefter igjen da det gjalt som mest!

Er det ting fra mesterskapet du ønsker å dele med oss? Gjerne noe fra det dere gjorde utenfor selve spillelokalet.

Her kan jeg si mye, men ønsker spesielt å trekke fram at det var en herlig gjeng å være på tur sammen med. Alle trivdes med alle og backet opp hverandre mellom slagene. Sammen ble Norge igjen med å prege internasjonal toppbridge! En stor takk til hver især.

Har du et spill, motspill eller melding som du er SPESIELT fornøyd med?

3NT med 9 stikk i tredje sesjon mot Polen. Det er referert på Norsk Bridgepresse sin blogg. Det synes jeg du skal bruke, fordi dette spillet startet snuoperasjonen.

	D 5 3	
	E Kn 6	
	D 8 3 2	
	K 4 3	
8 6		K Kn 9 2
10 8 4	Ø / Alle	D 9 7 2
Kn 10 5 4		E 7
D Kn 9 8		10 5 2
	E 10 7 4	
	K 5 3	
	K 9 6	
	E 7 6	

Jeg lar skribent Erlend Skjetne fortelle med egne ord.

”Meldingsforlaupet var det same på baae bord, 1 grand i sør og 3 grand i nord, pass rundt. På baae bord spela vest kløver dame ut til dukk, ny kløver til esset i sør, før ein spar gjekk til dama og kongen. Ny kløver gjekk så til kongen, og der vart vegane skilde.

No må eg vel seia at polakken Tuczynskijs føring vekker sympati, spar til tiaren og ruter opp mot dama. Førebels veit ein berre at vest har lengda i kløver, så slik sett kunne han fort ha hatt ruter ess dobbel. No vann Harald Eide i aust med esset og spela spar knekt attende til esset, og Tuczynskij vona rutereren sat 3-3 då han spela ruter og meir ruter. Men Ellingsen hadde no beita i minor, som vel å merkje skviste Eide i major slik at det berre vart éi beit, ei fattig trøyst for polakken, som nok såg at han kunne vinne kontrakten.

Inne i bordet på kløver konge i stikk 4, spela Kristoffer Hegge meir aktuelt, då han drog ruter til kongen og deretter dukka ut ruter ess. Aust kom inn og spela spar attende til tiaren, og no hadde nordmannen plutselig full kontroll her:

	-	
	E Kn 6	
	D 8	
	-	
8		Kn 9
10 8 4	Ø / Alle	D 9 7 2
Kn 10		
Kn		-
	E 7	
	K 5 3	
	9	
	-	

Ruter til dama stadfeste det han allereie visste om rutersitsen, deretter ein spar til esset, og då fargen ikkje sat var det berre å ta hjarter konge og spela aust inn i spar. Som venta hadde han ikkje anna enn hjarter att å spela, opp i ess, knekt for 400 blanke.”

Jeg må nesten spørre deg om hva Lars Eide har betydd for norsk juniorbridge. I samme slengen kan du kanskje si noe om støtteapparatet?

Lars har betydd mye, veldig mye. Han har vært leder for femten juniorleirer på rad. Av de han har tatt under sine vinger, har mange fortsatt bridgekarrieren etterpå. Flere har faktisk blitt veldig gode, helt i norgestoppen.

Vi som var hans disipler i VM denne gangen, var ferske bridgespillere på juniorleiren hans for 10 år siden. Nå fikk han et fortjent VM gull, sammen med oss! Kunne det blitt bedre?

Jeg vil også trekke fram Sven Olai Høyland som også gjør/har gjort en god jobb med juniorer. Håper slike ildsjeler fortsetter den gode innsatsen. NBF trenger dem og vi trenger at flere blir inspirert til å gjøre det samme.

”Tingene rundt” i et slikt mesterskap er viktigere enn hva folk flest tror. Jeg synes vi alltid

har hatt med flinke medhjelpere, men fordelene med å ha med Lars Arthur Johansen er at han selv har vært i samme båt som oss. Han har spilt mange internasjonale mesterskap selv og vet godt hva dette dreier seg om.

Lars Eide og Lars Arthur har ganske like roller i laget. De har f.eks sjekket motstandernes systemkort i god tid før kamp, i tilfelle det er noe spesielt vi bør diskutere. De har ansvaret for line up, captains meeting, tidsskjema og diverse oppgaver vi spillere helst ikke bør fokusere på. I mellom sesjonene får vi frukt, drikke osv sånn at vi får i oss energi. De kommer med tips og forslag når det gjelder å håndtere motpartens system, og vi kan spørre hvis vi lurer på noe.

Kort sagt er jobben som spillere å fokusere på det som skjer ved bordet, mens coach/kaptein gjør alt det andre.

Dette ble langt, Kristoffer! Som ung og lovende bridgespiller er det viktig med nok søvn, så nå ber en fersk bestefar deg gå og pusse tennene og så legge deg og sove. Husk at skal en ta stikk i bridge, er det viktig å være uthvilt. Takk for praten og enda en gang ”Gratulerer så masse med gullet!!”